

طغیان محلات فقیرنشین پاریس نموداری از یک بحران عظیمتر!

در چند روز اخیر محلات فقیرنشین جنوب پاریس به صحنه اعتراض و درگیری وسیع مردم ساکن این مناطق از یک طرف و پلیس و ماموران امنیتی فرانسه از طرف دیگر تبدیل شده است. پلیس فرانسه صدها تن از مردم معترض را دستگیر کرده و تظاهر کنندگان نیز هزاران دستگاه ماشین و اتوبوس، مدرسه و اماکن عمومی را به آتش کشیده‌اند. بیش از ۱۰ هزار نفر پلیس و مامور ژاندارمری جهت سرکوب این مردم ناراضی به این مناطق اعزام شده و دولت فرانسه جهت سرکوب این اعتراضات وضعیت فوق‌العاده اعلام کرده است. این اعتراضات که به دنبال کشته شدن دو جوان سیاه‌پوست توسط پلیس فرانسه در شهر کلیشی سوبوا شروع شد، به تدریج به شهرهای دیگر فرانسه کشیده شده و به یک بحران سیاسی در جامعه فرانسه تبدیل شده است. شورش وسیع مردم این محلات که بیشترشان را فقیرنشینان و مهاجرین تشکیل می‌دهند در اعتراض به بیکاری و نابرابری اقتصادی، تبعیضات نژادی، حاشیه‌نشینی و سیاست گتوسازی و برخورد سرکوبگرانه پلیس و مقامات وزارت کشور فرانسه براه افتاده است. این عصیان مردمان ستم‌دیده‌ای است که در سراسر فرانسه گوش شنوایی به فریاد درد و رنج متمدنی آنان وجود ندارد و از فرط انزجار و تنفر به روشهای بغایت نادرست متوسل شده و اتوبوس حامل مردم عادی و اماکن عمومی را به آتش کشیده‌اند و به این شکل بیرحمانه مورد سرکوب و ضرب و شتم قرار می‌گیرد.

سیاستهای نئولیبرالی اتحادیه اروپا و کشورهای تشکیل دهنده آن موج وسیعی از نارضایتی عمومی را در سراسر جامعه کشورهای غربی ایجاد کرده است. اعتراضات سراسری و محلی مردم کارگر و زحمتکش این کشورها هر بار به اشکال مختلف خود را نشان می‌دهد. مخالفت وسیع و همه‌جانبه مردم فرانسه و هلند با قانون اساسی اتحادیه اروپا خود بخشی از این نارضایتی عمومی بوده است.

کارگران و نیروی چپ و رادیکال لازم است سکان رهبری این اعتراضات وسیع و اجتماعی را بدست گرفته و راه ندهند که ماجراجویی به روند اصلی این اعتراض تبدیل شده و مورد استفاده جریان‌ات

افراطی اسلامی قرار گیرد. جنبش همه جانبه توده‌ای علیه نظام سرمایه‌داری که خود بانی این بحران عمیق است، اساساً یک جنبش سیاسی و سراسری است. این جنبش در عین حال علیه ارتجاع اسلامی موضع داشته و می‌بایست به روشهایی متکی شود که کارگران و مردم زحمتکش و آزادیخواه را در ابعاد وسیع توده‌ای در اعتراض علیه تبعیضات و نابرابری سیاسی و اقتصادی به میدان بکشاند تا دولت فرانسه و اتحادیه اروپا را وادار نماید که خواسته‌های برحق و انسانی این مردم بجان آمده برآورده سازد.

طغیان مردم جنوب پاریس تنها نمودی از وجود نارضایتی عمومی در سراسر اروپا هست. این تنها گوشه‌ای از یک بحران عمیق سیاسی اقتصادی است که بار اصلی آن بر دوش کارگران و مردم ستمدیده سنگینی کرده و در مقابل آن سکوت نخواهند کرد.

نابود باد نظام سرمایه‌داری!

زنده باد سوسیالیسم!

کمیته خارج کشور حزب کمونیست ایران

۸ نوامبر ۲۰۰۵

Abroad Committee of Communist party of Iran
Box 70445 107 25 Stockholm-Sweden
www.cpiran.org E-mail- kkh@cpiran.org